

สรุปและ เสนอแนะ

สรุป

ในปัจจุบันยาเสพติดนอกจากจะทำลายระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศแล้ว ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังถือได้ว่าเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อเท็จจริงในหลายภูมิภาคของโลก เด็กได้ตกเป็นตลาดบริโภคเป้าหมายของยาเสพติดซึ่งถูกใช้ในการผลิต แจกจ่ายและการค้ายาเสพติด และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทซึ่งก่อให้เกิดภัยอันยิ่งใหญ่ตามมาอย่างสุดประมาณและเมื่อพิจารณาแล้ว ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรมอย่างอื่นด้วย เช่น อาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินเป็นต้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ายาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงที่จำเป็นจะต้องมีการป้องกันและปราบปรามอย่าง เร่งด่วน

เมื่อพิจารณาลักษณะ การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจุบันจะพบว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมักจะกระทำในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) โดยมีการแบ่งสายงานบังคับบัญชาเป็นลำดับชั้น มีการจัดองค์กรและความรับผิดชอบอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดจะเป็นผู้ตกลงวางแผนการในการกระทำความผิด โดยจะไม่ใช่ผู้ลงมือกระทำความผิดเอง ในกรณีที่พรรคพวกถูกจับกุมดำเนินคดีก็จะจัดหาทนายความหรือทนายความที่เชี่ยวชาญด้านกฎหมายคอยว่าต่างแก้ต่างให้ ตลอดทั้งอาศัยอิทธิพลต่าง ๆ หรือจัดหาตัวตายตัวแทนคอยรับผิดชอบแทนพรรคพวกของตน เพื่อให้พรรคพวกของตนหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ ดังนั้นจะเห็นว่า ผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนี้ เป็นบุคคลสำคัญที่มีผลต่อการคงอยู่หรือล้มเลิกขององค์กรอาชญากรรมยาเสพติด ดังนั้น ในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ จึงอาจพิจารณาในอีกแง่หนึ่งก็คือ การดำเนินคดีกับผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนั้น

และในการดำเนินคดีกับผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมักจะประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ มาตรการกฎหมายสาระบัญญัติทั่วไปในเรื่องตัวการ ผู้ใช้ และผู้สนับสนุนไม่สามารถใช้ดำเนินการกับการกระทำความผิดบางลักษณะของผู้เป็นหัวหน้าองค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ได้ และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดพิเศษแตกต่างจากความผิดอาญาทั่วไป โดยมีลักษณะพิเศษที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) กล่าวคือ ผู้เสียหายเสพติดซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลร้ายจากยาเสพติด โดยสภาพจึงเป็นผู้เสียหายที่จะต้องไปร้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ผู้เสียหายเองก็พึงพอใจและไม่คิดที่จะไปร้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะการกระทำความผิดก็จะกระทำโดยปกปิดเป็นความลับ รู้กันเฉพาะในบรรดาผู้ร่วมกระทำผิด ดังนั้นในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้เป็นหัวหน้าหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดจึงกระทำได้ลำบาก ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้เป็นหัวหน้าหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนั้นหลุดรอดความรับผิดชอบได้

ดังนั้น ในการดำเนินคดีความผิดกับผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงอาจพิจารณาได้โดย การใช้มาตรการกฎหมายให้ครอบคลุมถึงลักษณะการกระทำของผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนั้น และพยายามหาหนทาง ในการพิสูจน์ความผิดของผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนั้น ซึ่งกรณี การใช้มาตรการกฎหมายให้ครอบคลุมถึง ลักษณะการกระทำของผู้เป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำผิดนั้น มาตรการกฎหมายที่ได้รับการกล่าวขวัญถึง และได้มีการบังคับใช้ในต่างประเทศอย่างจริงจัง ได้แก่ หลักการสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) โดยหลักการนี้ถือว่า เมื่อมีการตกลงกันเพื่อจะกระทำความผิด แม้ว่าจะยังไม่ได้มีการลงมือกระทำความผิดตามที่ตกลงกัน ก็มีความผิดฐานสมคบ (CONSPIRACY) แล้ว ดังนั้น สาระสำคัญของ การสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) ก็คือ การตกลงกัน (Agreement) ซึ่งในประเทศที่ใช้กฎหมายคอมมอน ลอว์ เช่น อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา การตกลงกันกระทำความผิด อาจกระทำโดยตรงหรือโดยปริยาย โดยวาจา หรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ หรือแม้แต่ในกรณีที่บุคคลอาจจะไม่เคยพบหรือรู้จักกันมาก่อนก็อาจถือว่า สมคบกันกระทำความผิดได้ ในสหรัฐอเมริกา การสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) นอกจากจะต้องมีการตกลงกัน เพื่อกระทำความผิดแล้ว จะต้องมีการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตกลงกันนั้นด้วย (Overt Act) ซึ่งการที่กฎหมายสหรัฐอเมริกากำหนดต้องมีการกระทำโดยเปิดเผย (Overt Act) นี้ นอกจาก

จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว การสมคบกันกระทำความผิดเป็นการลงโทษจิตใจของบุคคลโดยขณะที่เขายังไม่ได้กระทำแล้ว ยังเป็นการจำกัดขอบเขตของการสมคบกันกระทำความผิดให้มีความชัดเจนแน่นอนขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ในความผิดที่ร้ายแรงบางประเภท เช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายสหรัฐอเมริกาไม่บังคับให้ต้องมีการกระทำโดยเปิดเผย (Overt Act) ก็ได้

ในการพิจารณานำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก็คือ การกำหนดให้การกระทำขั้นตกลงใจ (Resolution) เพื่อจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือการตกลงกัน (Agreement) เพื่อจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแม้จะยังไม่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่ตกลงกันนั้นก็ตาม ก็มีความผิดฐานสมคบแล้ว กล่าวคือมาตรการกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดทั่วไป กำหนดให้การกระทำขั้นลงมือกระทำ (Commencement) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นการเริ่มต้นความผิด ดังนั้นแม้จะปรากฏโดยชัดเจนว่าบุคคลเหล่านั้นได้มีการตกลงกันเพื่อจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ยังไม่มีความผิดเพราะยังไม่ได้มีการลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่เมื่อนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว เมื่อบุคคลตกลงกันจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก็ถือว่า มีความผิดฐานสมคบแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่า การนำหลักการสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) มาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นการขยายขอบเขตความรับผิดในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กล่าวคือ ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ถือการกระทำขั้นลงมือ (Commencement) เป็นความผิดนั้นให้ขยายขอบเขตของความผิดถึงการกระทำขั้นตกลงใจด้วย (Resolution) ดังนั้น การนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจึงไม่ได้ขัดกับหลักความรับผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใด

ในการนำหลักการสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) มาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น เมื่อบุคคลได้ทำการตกลงกัน (Agreement) เพื่อจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแม้จะยังไม่ได้ลงมือกระทำ (Commencement) ตามที่ตกลงกันก็ถือว่ามีความผิดฐานสมคบแล้ว บุคคลผู้ตกลงกันนั้นย่อมอาจถูกจับกุมหรือดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมได้ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สามารถป้องกันไม่ให้เกิดการลงมือกระทำ (Commencement) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้ นอกจากนี้ในประเทศที่ใช้กฎหมายคอมมอน ลอว์ ได้อาศัยเทคนิคทางกฎหมายกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการถอนตัวจากการกระทำความผิด (Withdrawal) เพื่อส่งเสริมการป้องกันการลงมือกระทำความผิด กล่าวคือ

โดยหลักการสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) ผู้ร่วมสมคบกระทำความผิดแม้จะไม่ได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ตกลงกันนั้น ก็ต้องรับผิดชอบในความผิดที่ผู้ร่วมสมคบอื่นได้กระทำให้ขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการสมคบกันนั้น ตามหลักความรับผิดชอบจากการกระทำความผิดของบุคคลอื่น (Vicarious Liability) แต่ถ้าผู้ร่วมสมคบนั้นได้ถอนตัวจากการกระทำความผิด (Withdrawal) ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว ผู้ร่วมสมคบนั้นไม่ต้องรับผิดชอบในความผิดที่ผู้ร่วมสมคบอื่นได้กระทำให้ขึ้นภายหลังจากที่ได้ถอนตัวจากการกระทำความผิดแล้ว และเงื่อนไขเกี่ยวกับการถอนตัวจากการกระทำความผิดนี้ นอกจากจะต้องแจ้งการถอนตัวแก่ผู้ร่วมสมคบกระทำความผิดแล้ว กฎหมายยังได้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับระยะเวลาการถอนตัว เช่น จะต้องถอนตัวในระยะเวลาที่ผู้ร่วมสมคบอื่นสามารถถอนตัวจากการกระทำความผิดตามบุคคลนั้นได้ หรือ เงื่อนไขการถอนตัวจะต้องชัดเจน ไม่ให้มีการกระทำความผิดตามวัตถุประสงค์ของการสมคบกันนั้น เกิดขึ้น เช่น การแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ถึงการสมคบกันกระทำความผิด และผู้ร่วมสมคบกันกระทำความผิด เป็นต้น แต่การนำหลักการสมคบกันกระทำความผิด มาใช้กับ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในประเทศไทย ปรากฏว่า ไม่ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการถอนตัวจากการกระทำความผิด (Withdrawal) และในกรณีการยับยั้งกลับใจไม่กระทำความผิด หรือการแก้ไขไม่ให้การกระทำความผิดบรรลุผล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 ก็ไม่สามารถนำมาใช้กับการสมคบกันกระทำความผิดได้ เพราะว่าการยับยั้งหรือกลับใจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 นั้นจะนำมาใช้เมื่อได้มีการลงมือกระทำความผิด (Commencement) แล้ว

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาลักษณะการกระทำของหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งจะเป็นผู้ตกลงวางแผนกระทำความผิด ตลอดทั้งหาช่องทางหรืออาศัยอิทธิพลต่าง ๆ เพื่อให้พรรคพวกของตนไม่ต้องเสี่ยงต่อการถูกจับกุมดำเนินคดี จึงเห็นได้ว่า หัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังนี้เป็นบุคคลสำคัญ และเป็นต้นเหตุให้มีการกระทำความผิดขึ้น โดยหลักความรับผิดชอบแล้ว สมควรที่จะต้องรับโทษอย่างหนัก ดังนั้นการนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ เมื่อหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้ตกลงแผนการในการกระทำความผิด ย่อมมีความผิดฐานสมคบ และเมื่อลูกน้องหรือพรรคพวกได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามแผนการขึ้น หัวหน้าหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังนั้น ก็ต้องรับผิดชอบในความผิดที่ลูกน้องหรือพรรคพวกได้กระทำให้ขึ้นนั้นด้วย

ตามหลักความรับผิดจากการกระทำของบุคคลอื่น (Vicarious Liability)¹ โดยความผิดฐานสมคบและความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ถือเป็นความผิดที่แยกจากกันต่างหาก ดังนั้นหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนั้น จึงอาจต้องรับผิดเป็นสองกระทงได้ และในความรับผิดจากการกระทำของบุคคลอื่นนี้ ถือเป็นเงื่อนไขแห่งการลงโทษทางภาวะวิสัย แม้หัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดนั้นจะ ไม่รู้ถึงเงื่อนไข ก็ต้องรับโทษในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ลูกน้องหรือพรรคพวกได้กระทำความผิดด้วย ด้วยเหตุนี้การดำเนินคดีกับหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังนั้นจึงสำคัญที่การพิสูจน์ว่า หัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังนั้น ได้มีการตกลงกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งการตกลงกันกระทำความผิดนี้ ปรกติจะกระทำโดยปกปิด เป็นความลับ และใช้วิธีการอำมค้อม รู้กันเฉพาะในบรรดาผู้ร่วมกระทำผิด การแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดจึงกระทำได้ลำบาก ในกฎหมายคอมมอน ลอร์ จึงกำหนดให้ศาลสามารถรับฟังพยานได้อย่างกว้างขวาง เช่น การรับฟังพยานพหุเหตุแวดล้อมกรณี (Circumstantial Evidence) หรือการรับฟังพยานที่ห้ามรับฟังในคดีอาญาทั่วไปได้ ซึ่งในการสมคบกันกระทำความผิดนี้ กฎหมายลักษณะพยานหลักฐานของสหรัฐอเมริกาได้ยกเว้นหลักห้ามรับฟังพยานบอกเล่า ในกรณีผู้ร่วมสมคบกันกระทำความผิด (Co-Conspirator) ด้วย แต่ในการรับฟังพยานหลักฐานนี้ ตามกฎหมายลักษณะพยานหลักฐานของไทย ศาลสามารถรับฟังพยานหลักฐานได้อย่างกว้างขวาง โดยไม่มีการห้ามรับฟังพยานหลักฐานอย่างเคร่งครัด ไม่มีบทตัดพยานอย่างเด็ดขาดเหมือนดังเช่นประเทศที่ใช้กฎหมายคอมมอน ลอร์ ดังนั้นโดยทฤษฎีศาลไทยสามารถรับฟังพยานพหุเหตุแวดล้อมกรณี (Circumstantial Evidence) หรือผู้ร่วมกระทำความผิดได้ แต่ในกรณีพยานผู้ร่วมกระทำความผิดนี้ ศาลฎีกาได้วางแนวคำพิพากษาว่า เป็นพยานที่รับฟังได้ แต่ต้องระมัดระวังในการรับฟัง ถ้าไม่มีพยานประกอบอย่างอื่นศาลจะไม่มีคำพิพากษาลงโทษจำเลย ซึ่งในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา การรับฟังพยานผู้ร่วมกระทำความผิด จะต้อง มีพยานประกอบอย่างอื่นด้วย นั่นคือ พยานยืนยันอิสระ (Corroboration Evidence) ซึ่งจะต้องเป็นพยานที่รับฟังได้ (Admissible) และมีที่มาต่างหากจากพยานหลัก (Independent) และจะต้องมีเนื้อหาระบุที่จะช่วยยืนยันหรือสนับสนุนพยานหลักให้หน้าเชื่อถือด้วย

¹ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

โดยหลักการสมคบกันกระทำความผิดถือว่าการกระทำขั้นตกลงใจ (Resolution) เป็นการเริ่มต้นความผิดโดยไม่จำเป็นต้องมีการกระทำ (An Act) หรือละเว้นกระทำ (An Omission) ด้วยเหตุนี้บุคคลจึงอาจถูกกล่าวหาว่าสมคบกันกระทำความผิดได้ง่าย ดังนั้นในการนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่จึงอาจนำไปใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบได้ ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 จึงได้มีการป้องกันพนักงานเจ้าหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบโดย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้ตรวจสอบเกี่ยวกับการจับกุมหรือแจ้งข้อหาแก่ผู้สมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และลงโทษอย่างหนักแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดเสียเอง

ข้อเสนอแนะ

1. กรณีการนำหลักการสมคบกันกระทำความผิด (CONSPIRACY) มาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ปรากฏว่าประเทศไทยได้บัญญัติให้ต้องมีการกระทำโดยเปิดเผย (Overt Act) ดังนั้นสิทธิเสรีภาพของบุคคลจึงอาจถูกกระทบกระเทือนได้ง่าย เพื่อจำกัดขอบเขตของการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลจึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้การสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะต้องมีการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเปิดเผยออกมาให้เห็นถึงการตกลงกันเพื่อกระทำความผิด (Overt Act)

2. การนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการถอนตัวจากการกระทำผิด ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการบัญญัติเกี่ยวกับการถอนตัวจากการกระทำความผิด และเพื่อส่งเสริมป้องกันการลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในการถอนตัวจากการกระทำผิดนั้นจะต้องกำหนดเงื่อนไขการถอนตัวเกี่ยวกับการแจ้งการถอนตัว เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการถอนตัวจะต้องถอนตัวในระยะเวลาที่ผู้ร่วมสมคบอื่นสามารถถอนตัวตามได้ และเงื่อนไขการถอนตัวเกี่ยวกับการขัดขวางไม่ให้มีการกระทำความผิดตามที่สมคบกันนั้น เช่น การแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงการสมคบกันกระทำความผิดและพรรคพวกผู้สมคบกันกระทำความผิดนั้น เป็นต้น

3. ในการพิสูจน์การสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกรณีพยานผู้ร่วมกระทำความผิดนั้นถ้าได้มาโดยบริสุทธิ์ ไม่ได้มีการบังคับ ชู่เช็ทหรือให้สัญญาประการใดแล้ว และในการเบิกความถ้าไม่มีมูลพอที่จะรับฟังว่าพยานผู้ร่วมกระทำความผิดนั้นเป็นพยานเท็จ น่าจะถือว่าพยานนั้นได้ให้การตามสัจจริง และควรที่จะมีน้ำหนักลงโทษจำเลยได้ เพราะพยานอื่นไม่มี

และในการแสวงหาพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในทางปฏิบัติควรที่จะหาพยานยืนยันอิสระ (Corroboration Evidence) ประกอบพยานผู้ร่วมกระทำความผิดนั้นด้วย โดยพยานยืนยันอิสระประกอบนั้น จะต้องสามารถรับฟังได้ และมีที่มาจากต่างหากจากผู้ร่วมกระทำความผิดที่ถูกต้องกันไว้เป็นพยาน และจะต้องมีเนื้อหาสาระยืนยันหรือสนับสนุนความน่าเชื่อถือของผู้ร่วมกระทำความผิดที่ถูกต้องกันไว้เป็นพยานนั้นด้วย

4. ในกรณีการตรวจสอบการจับกุมหรือแจ้งข้อหาของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น

4.1 กรณีการจับกุม ควรกำหนดให้ศาลเป็นผู้อนุมัติในการจับกุมผู้สมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะว่าศาลเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย การพิจารณาอนุมัติการจับกุมย่อมสามารถกระทำได้โดยมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องหลักการคานกันของอำนาจ (หลัก Check and Balance) ทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ราชการของเลขาธิการคณะ-กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้

4.2 กรณีการแจ้งข้อหา ควรกำหนดให้เจ้าพนักงานอัยการเป็นผู้อนุมัติในการแจ้งข้อหาแก่ผู้สมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะว่า เจ้าพนักงานอัยการเป็นผู้รับผิดชอบในการฟ้องร้องดำเนินคดี การที่เจ้าพนักงานอัยการเข้ามามีส่วนตรวจสอบรู้เห็นตั้งแต่ต้น ย่อมทำให้ทราบข้อเท็จจริงโดยละเอียด ซึ่งมีผลให้การดำเนินคดีไม่ผิดพลาดได้ นอกจากการตรวจสอบและกลั่นกรองการแจ้งข้อหาของพนักงานสอบสวนแล้ว การที่เจ้าพนักงานอัยการมีอำนาจอนุมัติการแจ้งข้อหาที่นอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพในการสอบสวนแล้ว ยังเป็นการสอดคล้องหลักคานกันของอำนาจ (หลัก Check and Balance) ด้วย